

Rhetorices Elementa,

QUÆSTIONIBUS
ET
RESPONSIONIBUS
EXPLICATA:

Quæ ita formantur,

ut *moit*.

QUÆSTIONIBUS prorsus omisiss,
vel neglectis, RESPONSIONES sa-
lummodò integrum Rhetorices Institu-
tionem Tyronibus exhibeant. *John*

Per GUIL. DU-GARD. *John*
In Usum Scholæ Mercatorum-Sciforum. *Tar*

EDITIO DECIMA. *Rouen*

Danda opera est, ut post hoc initio; ad incrementa
quoque veniatur. Cyp. lib. 1. Epist. 5. *Hic*

LONDINI,
Typis Eliæ Redmayne, Impensis Francisci Eglesfield:
prostant venalia apud Randal Taylor in
Aula Stationariorum. 1588.

8 D I N O R T A D O

т а

8 D I N O R T A D O

8 D I N O R T A D O

Q u o d u n q u a e

т и

Q U E S T I O N I B U S p u b l i c a o m i n i
R E S P O N S I O N E S t r a t o g r a f i c a
p u b l i c a i n g l e s i c a
Q u o d u n q u a e

P a t C U L L D U C A T I

u l t i m u s c o p u s M a t h e m a t i c u s - C o l l e c t i o n

E D I T I O D E C O M A

D i s c u s s i o n e s o n t h e o r i e s o f
D i s c u s s i o n e s o n t h e o r i e s o f

8

8 D I N O R T A D O

8 D I N O R T A D O

8 D I N O R T A D O

DIGNISSIMIS,
S P E C T A T I S S I M I S,
Ornatissimisque Viris,

MAGISTRO,

Guardianis, & Assistantibus Amplissimae
Societatis MERCATORUM SCISSORUM,

Benignissimis Literarum

PATRONIS.

Hunc *Rhetorices* Libellulum, qua-
lem qualem, in Juventutis
gratiam concinnatum,

In perpetuum Observantie
D. D. D.

Societatis Vesta
Cultor Humillimus,
Guil. Du-Gard.

DIGNISSIMIS
SPECATISSIMIS

CONFIDIMUS VOBIS

MAGISTRO

GRANDESSIS ALLEGORIAS AMPHILITIAS
SCENIS MERCATORUM SENSORUM

PERGAMINIS LIBERIS

PATRONIS

HUC RUMINIS IPSELLAIS dicit
IOM DEPESUM IN TAVACUS
SITIS CONGUNTA

PERGAMINIS OPIELAVUS MULGA

D.P.D.

SERVATUR NUGA

CHYTRI MULGILLI

CHYTRI MULGILLI

CHYTRI MULGILLI

TYRONI

R H E T O R I C E S Studioſo.

TE monitum velim, nobis in animo non fuisse, omnia, quæ de Rhetorices Arte tradi solent (Studio enim multa omittimus) præcepta persequi: Sed præcipua & maximi usus Elementa, quæ tyronibus sufficere arbitramur. in compendium solummodo redigere, & ad juniorum captum per *Beautiua- *Quæſi-
mū adeo plane & dilucide accom- mūtūlūr.
modare, ut & ipſi Socios mutuis interrogationibus utiliter exercere valeant, & minus fatigent Præceptorem. Crēscente ætate & judicio majorum Gentium Rhetorices, qui hæc omnia accuratius tractant, adire licebit: his interea temporis, qualia qualia sunt, Tyronibus fortassis, quibus solum inserviunt, non ingrata, si liber, utere.

Istud porro animadvertendum est, Quæſiſtunculas hasce, maximam partem, ad Caroli Butleri (nō marginali) Rhetoricen

(quæ vñigō in Scholis teritur) formari,
ad eō ut nihil ferè in his rebus acci-
rat, quod vel in eo non inveniri, vel ad
sum non commode referri posse videa-
tur. Me ab aliis quidem nonnulla, ab illo
vero omnia sumpsisse non diffiteor. Inge-
nus enim pudoris est (ut cum Plinio lo-
quar) facere per quos perfecerit. Butlerus
Taleum quam plurimis emendavit: Ili-
uimodi Quæstrunculæ (nisi meum me
fallat augurium) Butlerum ipsum & fa-
ciliorem, & teneræ ætatis ingenio longè
accommodatiorem reddent. Vix enim si-
rum captui se submittere juventutis for-
matores necesse est. His igitur delibatis,
Butlerum ipsum, si qua de te hæsita veris,
consule.

Rhetorices Elementa.

C A P U T . I.

Quæst. 1. *Quid est Rhetorica?*

HETORICA est ars ornatè dicendi.

2. *Quot sunt partes Rhetorices?*

Partes Rhetorices sunt: Elocutio, & Pronunciatio, v. a. 20.

3. *Quid est Elocutio?*

ELOCUTIO est interna exhortatio orationis.

Quare dicitur Interna?

Dicitur Interna ad differentiam pronunciationis,

qua est externa exhortatio orationis.

4. *Quotuplex est Elocutio?*

Elocutio duplex est: Tropus,
aut
Figura. Vid. Quæst. 46.

5. *Quid est Tropus?*

TROPUS est Elocutio, quæ vox à nativa significacione in aliam immutatur.

6. *Quot in Tropo sunt consideranda?*

In Tropo duo sunt consideranda: 1. Affectiones,
8.
2. Genera.
7. Quot

7. Quot sunt Tropi Affectiones?

Affectiones Tropi sunt quatuor: S Catachresis,
S Hyperbole.
S Metalepsis.
S Allegoria.

8. Quid est Catachresis?

CATACHRESIS est durior & injucundior verbi immutatio, cum scilicet nomen aliquod pro alio penitur, in cuius locum non deductum esse, sed irruisse; non precatio, sed vi venisse videatur: ut, Virg. Eclog. 7.

Vir gregis ipse caper deerraverat — i. e. Dux gregis.

Capitu nices; i. e. cani capill.

9. Quid est Hyperbole?

HYPERBOLE est ementiens superjectio sive audacior Tropi superlatio, quæ augendo vel minuendo superat fidem.

N.B. Menicitur Hyperbole, sed non mendacio fallit.

10. Quotplex est Hyperbole?

Hyperbole duplex est: S Auxesis, aut
S Meiosis.

11. Quid est Auxesis?

AUXESIS est, cum augendi aliquid & amplificandi gratia, verbum gravius, proprii loce, substituimus: ut, cum liberalem, magnificum; severum, savum; improbion, scrilegum dicimus.

12. Quid est Meiosis?

MEIOSIS [seu Tapeindsis] est, cum minuendi & extenuandi causâ, leviore utimur vocabulo, inquit res postulat; ut, cum adulorem, blandum & affabilem; prodigium, cuius adiacem, liberalem, surforsem nuncupamus.

13. Quid est Metalepsis?

METALEPSIS est Tropi in uno verso multa implicatio;

Rhetoricae Elementa.

3

plicatio; quando nempe ex improprio significatur primo improprium, tum ex improprio illo forte aliud improprium; atque ita deinceps, donec ad proprium veniatur, intercedente medio gradu transitum præbente: ut, *Virg. Ecl. 1.*

Post aliquot mea regna videns, mirabor aristas.
Hic per *aristas, spicos*; [per *Synecdochen Membri*] per *spicas, segetes*; [per *Synecdochen itidem Membri*] per *segetes, estates*; [per *Metonymiam Subjecti pro Adjuncto*] per *estates, annos*; [per *Synecdochen Membri*] intelligimus.

14. *Quid est Allegoria?*

A L L E G O R I A est Tropi continuatio; ubi nimis ejusdem generis Tropi plures conjunguntur: ut, *Ter. Sive Cerere & Libero friget Venuus*; i. e. *sine pane & vino friget amor*.

15. *Quid tenendum est in Allegoria?*

In Allegoria tenendum est illud, ut quo ex genere rerum corporis, eodem definitas: *Iesus inconquerentia foedissima fuerit*.

C A P. II.

16. *Quoꝝ sunt Tropi Genera?*

T R O P I Genera

sunt quatuor	Metonymia,
	Ironia,
	Metaphora,
	Synecdoche,

17. *Quid est Metonymia?*

M E T O N Y M I A est Tropus Causa ad Effectum: Subjecti ad Adjunctum; vel contra: i. e. Effecti ad Causam, vel Adjuncti ad Subjectum.

18. *Quid est Causa?*

Causa est, cuius vi res illa

Quatuorplex

19. Quotuplex est causa?

Causa est quā duplex: { 1. Efficiens; à quā
2. Materia, ex quā
3. Forma, per quam
4. Finis, propter quam

Quarum due tantum priores hic locum habent.

20. *Metonymia. Causa quatuorplex est?*

Metonymia Causæ duplex est, { Efficientis,
aut Materiæ.

21. Quid est Metonymia efficiens? Materiz.

METONYMIA EFFICIENTIS est, cum
Inventor & Autor pro ipsis effectis rebus usur-
pantur: ut, *Mars* pro *prælio*; *Vulcanus* pro *igne*;
Neptunus pro *mari*; *Ceres* pro *pane*; *Bacchus* pro
vitio; *Venus* pro *amore*; *Lucius* pro *historia* à *Li-*
vio conscripta; *Virgilius* pro *Poetate* à *Virgilio*
composita, &c. ut *Ter.*
S. C.

*Sine Cerere & Libero friges Venus ; i. e. sine
pane, & vino friges amor.*

Lego Virgilium; i.e. Virgilii opus.
Sic etiam ponitur Instrumentum pro re effecta:
ut, Lingua pro sermone; Manus pro scriptura;
Gladis pro cæde; Arma pro bello.

2. Quid est Metonymia Materie?

METONYMIA MATERIAE est, cum nomen Materie pro effecto ponatur: ut, *Asa*, *arum*, *anum*, pro *eru*, *argenteu*, vel *aurum*; *Perrum* pro *gladio*; *Pinus*, *abies*, pro *nau*. Hor. ep. 2. lib. 3.

Non domus & fundum, non æris acerum & auri
Ægri Domini deduxit corpore febres.

CAR

C A P. I I I.

23. Quid est Metonymia effecti?

METONYMIA EFFECTI est, cum ex effectis efficiens significatur: ut, Historia natura insolens & superba est; i. e. insolentes & superbos reddit. Mors pallida; quæ pallidos reddit.

N. B. Effectum est, quod à causa efficiente pender. Sic ponitur scelus pro sceleris, scelerum machinator.

Opus pro Autore:

Quas meritis penas sum dedis illud Opus;

i. e. Ovidius, illius Opus Autor.

C A P. I V.

24. Quid est Metonymia Subjecti?

METONYMIA SUBJECTI est, cum nomen proprium rei subjectæ ad significandam rem adjunctam traducitur.

N. B. Subjectum dicitur illud, cui aliquid quocunque modo ait inest, aut adharet.

25. Quat modis fit Metonymia Subjecti?

METONYMIA SUBJECTI fit novem modis; cum scilicet ponatur,

1. Subjectum pro accidente inherente: ut, Non tu plus cornu, sed plus temerarie audeas.

Nec tibi plus cordis, sed minus oris inest.

Ubi Cor pro prudentia, quæ sedem habet in corde,

cordē, (unde *prudentes cordēi* dicuntur :) et pro-
pudore, qui se ore, i. e. *vulnū* prodit.

2. Continenſ pro re contentā. *Sic pugnū* pro
potu ; *Crūmena* pro nūtrītū, &c.

3. Locus pro incolis : ut *urbs* pro *ciuitate*.
Intrudingū urbem somno vīnoque *scrupulū*.

4. Locus pro rebus in loco gestis : ut, Cic. de
Orat. *Agū* *verbū*, *ne semper* *forū*, *subsellia*, *rostrā*,
curiamque *mediteris* ; id est. *Actiōnes Rhetoricas* in
fōro. &c.

5. *Sic per Academiam, Lyceum, Tusculanum* [*Sub-urbanum illud Gymnāsium*] *inveſtigimū* *Doctrinā* *ce-*
lebrātū *in Academīa* à *Platōne*, *in Lyceō* *ab Aſſo-*
tele, *in Tusculano* à *Cicerone*.

5. Possessor pro re poffellā : ut,

Jam prāximus ardor

Ucalegon — i. e. *Ucalegonis domus*.

Apud me, i. e. *Domi mei*.

6. Dux pro exercitu : ut, *Annibal* *victor*, i. e. *An-*
nibalis exercitus.

7. Patronus, vel *Advocatus*, pro *Cliente* ; ut, Cic.
pro *Cætin*. *Aefficiuſſe* *se dixit* ? *Negō* *me* *edictō* *Pro-*
toris *reſtituſionē* *effe*.

8. Res, quæ in tempore fit, pro ipso tempore :
ut, *Messis* pro *estate*. Virg. Ecl. 5.

Ante *ſocum*, *ſi frigus erit*, *ſi mēſſis*, *in umbrā*.

9. Nomen vel signat̄ pro signo ; ut, Virg.
Ecl. 3.

Orpheaque *in medio* *poſuit*, *ſylvāque* *ſequentes* ;
i. e. *Cœlari Orpheus*, *o* *lytētrā* *imagines*.

C A P. V.

26. Quid est Metonymia Adjuncti?

METONYMIA ADJUNCTI est, cum ex adjunctis res subjecte significantur.

N. B. Adjunctum dicitur, quisquid alteri rei quocunque modo adharet, aut cuiusquid quocunque modo subjicitur.

27. Quo modo fit?

1. Cum nomina Virtutum ipsarum pro bonis viris, & Vitiorum pro malis, & multarum aliarum rerum pro personis, quibus adjuncte sunt, usurpantur: ut, *Ex hac parte pudor pugnat, illis peculantia.* Ubi pudor pro pudicit, peculantia pro pecuniasibus ponitur, &c. Horat.

Virtutem praetrem edimus, — inquit, est, viris bonis.

2. Res contenta pro continente: ut, *Virg. Aen. I. — Vina coronas, — l. c. Materiam viae continentem.*

3. Adjunctum temporis pro subjectis: ut, *Aen. I. Apparatum poftris missam secula bellis: i. c. homines, qui Iffu seculum vixerint. Temeritas ex florentis etatis. Prudenssene-ctus; i. c. Juvenum & Serum.*

4. Signum pro re significata: ut, *Scutum pro Regno, — Pugna pro Magistratu — Ioga pro puro, — Arma pro bello, &c.*

5. Res loca pro loco: ut, *Te quasruimus omnes libellis; i. c. obliuione. Ludus pro urgo.*

6. Ante-

METONYMIA ADJUNCTI sit oco modis

Rhotorices Elementa,

6. Antecedens pro consequente: ut, discubere pro canare: andare vel auscultare, pro obtemperare. *Fuimus Proes, pro nos emptius fuisse: vixit, id est, mortuus est.*

7. Consequens pro Antecedente: ut, sepratus est, pro mortuus est. *Evigilavit, pro dimicavit.*

8. Concomitans vel concomitans unum pro altero: ut pedes regere, pro arcum levare: *Annibali moratur, pro exercitu Annibalis.*

C A P. VI

IRONIA est Tropus ab opponto ad oppositum.
 29. *Quomodo percipitur Ironia?*
 Percipitur Ironia tribus modis; vel (1) Pronunciacione; vel (2) Persona; vel (3) Rei natura: tamen figura eorum differentia non est, sed in modis, apparent membrorum etiam litterarum differentia.

30. *Quatuor pars sunt oppositae?*

Opposita sunt duplicita.

Contraria.
 31. *Disparata sunt enim ipsi?*
 Disparata sunt res quae libet, natura diversa: ut, *lumen, albus, sonus, pars, id est, oppositum, unum contra unum opponitur.*

32. *Contraria opposita sunt?*
 Contraria sunt res sibi invicem nulla repugnantes, *Lumen et tenebra; Calor et frigus; id est, oppositum, unum pariter opponitur.*

33. *Cum*

Rhetorices Elementa.

33. Quid est Ironia à differento?

IRONIA A DISPARATO est, quando de persona alia quidpiam dicitur, de alia intellegitur; sive affirmatum de utrāque, sive negatum de alterā.

Affirmatum de utrāque: ut, Eccl. 3.

*Tum credo cum me arbustum videre Myconis,
Atque malā vites incidere falce novellas.*

Ubi per me intelligit Dantacum, scipsum nominans Menalcas.

Negatum de alterā: ut, Ovid. Metam. 13.

— Nec in his quisquam damnatus est eis.

Ubi Ulysses Ajacem taxans, negat quenquam sui generis damnatum & exulē fuisse; sed illud tacitè Ajaci reprobat, cuius pater Telamon & patruus Peleus, quod Phocam tertium fratrem trucidassent, exulēbant.

34. Quid est Ironia à Contrario?

IRONIA A CONTRARIO est, quando ex contrario contrarium significatur: ut, Ter.

O sive bene vir, curasti probe: id est, pessime, curasti negligenter.

35. Quid est Paraleipsis?

PARALEIPSIS est Ironie species, quā affirmamus nos ea præterire, quā tamen maxime dicimus: Ejus formulæ sunt: Prætereo, nūnquam, tamen, satis, ratiōne, iusti, mīla facie, mīla mīla, celi, quā, ceterā, dīc ut Cic. nūnquam illam primam libidinē injuriam, mīla nefaria mētērī mīpētērī dīcōs cūpētērī, mīla pētērī, illam mītēmītērī dīcōs. Hic similiter quādam dicimus præterē, quā tamen dīcēt mīmītērī.

36. Quid

36. Quid est Apophysis?

APOPHYSIS est ironia species, qua negamus nos dicere aut facere quod maxime dicimus aut facimus: ut, Cic. Ver. 1. Nec ea dico, qua si dicam, zamen infirmare non possis.

CAP. VII.

37. Quid est Metaphora?

METAPHORA est Tropus à simili ad simile.

Nihil est autem in rerum natura unde simile duci non possit, incidemque ideo &c. Metaphora: ut, *Principia Cappae Republice*.

38. Quae sunt Classes illarum rerum à quibus ducuntur Metaphorae?

- I. A rebus sacris & divinis: ut, *Homo homini Deus*.
- II. Coelestibus: ut, *Virgilii Poetatus Sol*.
- III. Ab Elementis: ut, *Invidie flamma. Eloquie flumen*.
- IV. A Meteoris: ut, *Fulmen Orationis*.
- V. A Mineralibus: ut, *Anvæt sculpsit Ferrum regnum*.
- VI. A Vegetalibus: ut, *Flor Novitatis*.
- VII. Ab Animalibus: ut, *Anglie Angliae. Lutren Quæstus. Cœlium Quæstus*.
- VIII. A rebus Artificialibus: ut, *Cyathum mundi. Sic Auctio etiam invenitatem. Sic dicimus: Cœlium Quæstus. Polite Orationem, Amicorum amicorum*.

Et quæ sunt Classes illarum rerum à quibus ducuntur Metaphorae?

Q. 80

C A P. VIII.

38. Quid est Syneccdoche?

S Y N E C D O C H E est, Tropus partis ad T o-
tum, contrà; i. e. Totius ad Partem.

39. Quotuplex est pars?

Pars duplex est: S Membrum,
vel C Species.

40. Quid est Syneccdoche Membri?

S Y N E C D O C H E M E M B R I est, quando
ex Membro Integrum significatur: ut, rectum
pro domo; Ridiculum caput, pro facie; lepido
homine; Mucro pro gladio; Dux pro exercitu; Ani-
ma pro homine. Sic, Numerus Singularis pro
Plurali ponitur: ut,

* Hostis habet muros, ruit also à culmine Troja
[pro * Hostes.] Romanus cedendo vincit.

N. B. Numerus Singularis est pars seu Membrum
Pluralis, non species: præsertim cum ex Unitati-
bus, tanquam ex particulis, multitudo omnis con-
stituitur.

41. Quid est Syneccdoche Species?

S Y N E C D O C H E S P E C I E I est, quan-
do ex Species significatur Genus: ut, cum ponit-
tur Aristides pro Justo; Cresus pro Divite; Me-
tacritus pro Patrone. Sic infinitum numerum di-
cimus pro magno: ut, + Sexcenta lices ejusmodi
præfere.

[+ Sexcenta] Species numeri magni pro numero
magni in genere.

C A P. IX.

42. Quid est Synecdoche Totius?

SYNECDOCHE TOTIUS est, quando ex Toto Pars significatur.

43. Quatuorplex est Totum?

Totum est duplex: {
Integrum,
vel
Genus.

44. Quid est Synecdoche integrum?

SYNECDOCHE INTEGRUM est, quando ex Integro significatur Membra: ut,

Fabula gustasse Troja, Xanthumq; bibisse;
I. c. parvum paluli, parvum Xanthi siccum.

Sic Numerus Plurialis pro Singulari: ut, Nos
populo impetuimus, & Oratorem vixi sumus,
libi de le cantum loquimur Orator.

45. Quid est Synecdoche Generis?

SYNECDOCHE GENERIS est, quando ex Genere significatur Species: ut, Homo pro
Casilinu; Virtus pro Fortitudine; Puer pro Ho-
mene, aut Virgilio; Orator pro Demosthene, aut
Tullio.

Sic, cum vixisse & fuisse dicimus, quæ jam
mortua esse, & non existere intelligimus;

— Fuiimus Troes, fuit Ilion & ingens
Gloria Teucrorum. —

Hactenus de Tropis. VId. sup. Quest. 5.

C A P. X.

46. *Quid est Figura?*

FIGURA est Elocutio, quā Orationis habitus
à rectā & simplici consuetudine mutatur.

47. *Quotuplex est Figura?*

Figura duplex est: { Dictionis, vel
Sententiaz. Vid. Qua. 75.

48. *Quid est Figura dictionis?*

FIGURA DICTIONIS est, qua oratio fi-
guratur dictionibus apte & jucundè inter se &
sonantibus.

49. *Quotuplex est Figura dictionis?*

Figura Dictionis duplex { Dimensione, vel
est; vel in sonorum { Repetitione. Vid. Qu. 65.

50. *Quid est Figura in Dimensione?*

FIGURA IN DIMENSIONE est suavis
ille sonorum in oratione Numerus.

51. *Quotuplex est Numerus?*

Numerus duplex est: { Poeticus, vel
Oratorius. Vid. Qu. 63.

52. *Quid est Numerus Poeticus?*

NUMERUS POETICUS est, qui perpetuū
catorum spatiorum legibus astringitur.

53. *Quotuplex est Numerus Poeticus?*

Numerus Poeticus duplex est: { Rhythmus, aut
Metrum.

54. *Quid est Rhythmus?*

R H Y T H M U S est numerus Poeticus certarū
syllabarum numerum, nullū habita, quantitatē
ratione, continens.

Plerumque autem Epistrophen soni conjunctam habet: ut in illo divini Vatis Poëmate.

*Dare to be true: nothing can need a lie;
A fault that needs it most, grows into thereby.*

35. Quid est Metrum?

M E T R U M est numerus Poeticus certis pedibus constans, quorum ultimus ultimum habet indiferentem.

N. B. Hujus numeri gratia Metaplasmus (i.e. transformatione quædam dictionis) permittitur, quando scil. aliquid in ea deficit, redundat, vel immutatur.

36. Quoꝝ sunt Metaplasmi Species?

Metaplasmi quæsitor sunt Species:	I. In eliden- do, 2.	Synalœphsis, Ectiphisis, Prosthesis, Aphæthesis, Epeanthesis, Synoöpe, Paragoge, Apocope, Diæresis,	Quæ omnia nota sunt ex Gram- matica.
	II. In adden- do & aufe- rendo, 6.	Synæthesis, Tmesis, Metathesis, Antithesis, Diastole, Systole.	
	III. In Diftri- hendo & con- trahendo, 2.		
	IV. In Immu- tando, 5.		

37. Quid est Tmesis?

T M E S I S est, Quæ compositæ vocis partes, alte-
rius

rius vocis interpositione, diffecat; ut, Hor.
Est quiddam prodire tenus, si non datur ultra. i. e.
 licet quadam tenus prodire.

58. *Quid est Metathesis?*

METATHESIS est, quæ literarum eandem trans-
 posuit: ut, *pistris* pro *pristis*, *Timbre* pro *Timber*.
 Virg. *Aen.* 3. de Sylla.

*Prima hominis facies, & pulchro pectora virgo
 Pube tenus; postrema immani corpore pistris,
 Nam tibi Tymbre caput Evandrenus abstulit ensis.*

Aeneid. 20.

59. *Quid est Antithesis?*

ANTI THESIS est, quæ literarum unam pro
 alia ponit: ut *Olli* pro *illi*; *vortunt* pro *vertunt*;
optumè pro *optime*.

60. *Quid est Diaftole?*

DI ASTOLE est, quæ brevem syllabam pro-
 ducit: ut,

Molle meum levibus cōr est violabile telu. Ovid.

Cum muliere marem sociali fōdere jungens. Maur.

*Ubi syllaba, naturā breves in cor & muliere,
 per Diaftolen producuntur.*

S Y S T O L E est, quæ longam Syllabam corti-
 pit; ut, *tulerunt, palus*;

Matri longa decem tulerunt fastidia menses. Virg.

Regis opus sterilisque diu palus, aptaque remis.

Horat. est, pro tulerunt palus.

Quæ ad numeri Poetici, sive Carninis ratiōnem
 pertinent, à Grammaticis petenda sunt, quām-
 vis in Rhetorica tradi debent.

C A P. X L

62. *Quid est Numerus Oratorius?*

NUMERUS ORATORIUS est, qui ex pedibus quidem constat, sed incertis & liberis.

Hactenus de Figura in soni dimensione.

63. *Quotuplex est Figura in soni repetitione?*

Figura in soni repetitione duplex est:	soni scil. similis	continuè, sententia, vel	eadem	Epizeuxis:
			idque	diversa — Anadiplosis.
dissimilis	dis- jun- ctè, loco	ejusdem i.e. ini- tio, & ejusdem	principiis	Anaphora.
			clausulis	Epistrophe.
leviter diffimi- lis	diverso, i.e. ini- tio, & ejusdem	ejusdem sententia- rum	utrisque	Symploce.
			diversarum	Epanalepsis.
		sententia- rum	originis	Diversarum sententia- rum — Epanodos.
			Paronomasia	
			Polypoton.	

C A P.

C A P. XII.

64. Quid est Epizexis?

EPIZEUXIS est, quando sonus similis continuè in eadem sententiâ iteratur.

65. Quotuplex est?

Duplex est: vel in { parte vocis — { principii,
{ voce integrâ } finis.

Principii: ut, Ovid. Met. 1.

O Uninam possem populos reparare paternis
Artibus, arque animos formata infundere terra!

Finis: ut, de Arusp. resp.

*Titus Annus ad illam peste comprehendam, ex-
tinguendam, funditus delendam natus esse viderur.*

In voce Integrâ: ut, Virg. Ecl. 6.

Ipsa sonant arbusta, Deus Deus ille, Monstra.

Si, nisi que facie poterit te digna videri.

Nulla futura tua est, nulla futura tua est.

66. Quid est Anadiplosis?

ANADIPLOYSIS est, quando sonus similis continuè in diversis sententiis, i. e. in fine praecedentis, & principio sequentis repetitur: ut, Virg. Ecl. 10.

*Pitrides, vos hac facieris maxima Gallo,
Gallo, cuius amarantum mibi crescit in horas.*

67. Quid est Climax?

CLIMAX est, quando Anadiplosis pluribus gradibus continuatur: ut, ad Heren. *Quæ reliqua spes libertate manet, si illis, & quod liber, li-
cer; & quod licet, possunt; & quod possunt audent; &
quod audent faciunt; & quod faciunt, vobis mo-
lestum non est.*

C A P. XIII.

68. *Quid est Anaphora?*

ANAPHORA est, qua similis sonus iteratur in principiis sententiarum: ut, *V. Geor. 5.*
Te, dulcissimus conjux, Te, solo in littore secum,
Te, ueniente die, Te, decedente, canebat.

69. *Quid est Epistrophe?*

EPISTROPHAE est, qua similis sonus in clausulis iteratur: ut, pro *Pomp.* *Ut ejus voluntatis*
bus non solum cives assenserint, socii obtemperarint,
hostes obedierint, sed etiam venti tempestatesque obse-
cundarint.

70. *Quid est Symploce?*

SYMPOCLE est, qua similis sonus in principiis & clausulis iteratur: ut, *Agrar. 1.* *Quis legem tulit?* Rullus. *Quis majorem populi parem*
suffragis privavit? Rullus. *Quis Comitiis praefuit?* Rullus.

C A P. XIV.

71. *Quid est Epanalepsis?*

EPANALEPSIS est, qua similis sonus in principio & clausula ejusdem sententiae repetitur: ut, *Aeneid. 1.*

Multa super Priamo rogitans, super Hectore multa.

72. *Quid est Epanodos?*

EPANODOS est, qua similis sonus in principio & clausula diversarum sententiarum, sed inter-

intercedente Anadiploſi iteratur: ut, Virgil.
Eclog. 8.

Crudelis Mater magis, an Puer Improbus ille?
Improbus ille Puer, crudelis tu quoque Mater.

Whether the worst, the Child accurſt, or else the cruel
Mother!

The Mother worst, the Child accurſt, As bad th' one as
th' other.

C A P. X V.

73. Quid est Paronomasia?

PARONOMASIA est, cum dictio, literæ
aut syllabæ alicujus commutatione, significati-
one quoque commutatur: ut, Cat. 1. Non emissus
ex urbe, sed immisus in urbem esse videatur.

74. Quid est Polyptoton?

POLYPTOTON est, cum ejusdem originis
variis casibus voces inter se consonant: ut, Virg.

Aen. 4.

Mors mortis morti mortem nisi morte dedisset,
Æternæ vite janua clausa foret.

C A P. XVI.

75. Quid est Figura Sententia?

FIGURA SENTENTIÆ est, Figu-
ra quæ totam Sententiam aliquo animi motu
afficit.

76. Quo-

76. Quotuplex est?

1. Ecphonesis.

Lo- gis- mo	2. Revo- tio Sui- ipsius.	Antecedentis	Epanor- rectio	thosis.
		Consequatis		

3. Apostrophe.

4. Protopopœia.

Dizogismo. Vid. Quast. 92.

77. Quid est Logismus?

Logismus est, quando sine collocutione sententia figuratur.

78. Quotuplex est?

Quadruplex est: Ecphonesis, & Sui-ipsius Revo-
tio, Apostrophe, & Protopopœia.ECPHONESIS est Figura in Legismo per Adverbium Exclamandi expressum vel intelle-
ctum.N. B. Ista Figura magnum prorsus est animi commovendi instrumentum, & quidem af-
fectuum variorum.

79. Quo modis fieri solet Exclamatio?

solet per modum	1. Admirationis: ut, O clementiam admirabilem!
	2. Desperationis: ut, O frustra mei suscepti la- bores!
	3. Optationis: ut, O uinem tunc, cum Lacedae- mona classe perisset, Obrutus insanis esset adul- ter aquis!
	4. Indignationis: ut, O scelus! O pestes! O labes!
	5. Irritationis: ut, O fructos Camillor, Curius, Fa- bricius, Calatinos, Scipiones, Marcellos, Maxi- mos! O amentem Paulum! ruflicum Marium!
	6. Obtesta-

Fieri solet per modum

6. Obtestationis; Prob Deum atque hominum fidem!

7. Gaudii; O populares! ecquis me hodie fortunatior!

8. Commiserationis & doloris; ubi usurpantur ab, heu, chei: ut, Cic. Offic. 1. O domus antiqua! heu, quam disperi domino dominari!

9. Invocationis vel compellationis; ut, Dii maris & cœli! Dignissime vir! Amplissime præsul!

10. Deprecationis; ut, Aen. 1.

Dii tibi (siqua prius respectans numina, siquid usquam justitia est, & mens sibi consciaret)

Praemia digna ferans! —

11. Imprecationis; ut, Aen. 2.

At tibi pro scelere (exclamet pro talibus ausis)

Dii (siqua est cœlo pietas; que talia curer)

Persolvant grates dignas! —

80. Quid est Epiphonema?

EPIPHONEMA est exclamationis species, quæ ad finem rei narratæ & explicatæ addi solet: ut, cùm Virgilium exposuisset omnes causas, quibus Juno Romanos persequebatur, tandem acclamat, *Tanta malis erat Romanam condere Genitum.*

Aeneid.

81. Quid est Revocatio Sui ipsius?

REVOCATIO SUI IPSIUS est, quando revocatur quipiam; & est ardenteris sermonis veluti refrigeratio.

82. Quotuplex est.

Epanorthosis, aut

Duplex est:

Aposiopesis.

83. Quid est Epanorthosis?

EPANORTHOSIS est, quando antecedens aliquid corrigendo revocatur: ut, Ter. Heaut. Filium

unicum adolescentulum habet; ah! quid dixi? habere me: imo habui Chremie: nunc habeam, necne, incertum est.

86. *Quid est Apostropesis?*

APOSIOPESIS est, qua sententia inchoatae cursus revocatur, partem aliquam, quæ tamen intelligatur, reticendo; ut, Ter. Eun.

Ego te furcifer, si vivo.

C A P. XVII.

A POSTROPHE est, quando oratio ad alienam personam convertitur, quam instituta oratio requirit, ut, Metam. 1.

Dii capris (nam vos mutastis & illas)

87. *Quot modis fieri solet Apostrophe?*

1. Ad Deum; ut, *sit misericordia tua, Ieborab, super nos, quemadmodum speramus in te.*

2. Ad Angelos bonos; ut, *Vos, sanctissimi Angelis, reges volo mea innocentiae.*

3. Ad Angelos malos; ut, *Sanguis Jesu Christi nos purgas ab omni peccato: Quid ergo tibi viu, Satan, quando contrarium mihi insurro?*

4. Ad Adversarios; ut, *Quousque tandem, Catilina, abusere patientia nostra?*

5. Ad ipsum Oratorem; ut, *utquid perturbaris anima mea? quin te convertis ad Deum, inquit sinum ejus tuam exoneras solitudinem.*

6. Ad Auditores præsentes; ut, *Te nunc appello P. Scipio, Te Metelle.*

7. Ad absentes; ut, *Dic rebus tuis gestis, M. Marcellle, nulla iniquum confidet etiam.*

8. Ad

8. Ad mortuos : ut, *Sic est, auditores, Facundia ad omnia utilis. Provoco ad te, Cicero, Eloquentiae parent.*

9. Ad Bestias : ut, *Voradeste Ciconia, & ingratisitudinem hominum redarguite.*

10. Ad res Inanimatas : ut, *Vos agri, vos paries obtestor ; Annon sudabaris, cum tantum nefas hoc loci perpetrabatur ?*

88. *Quid est Protopoœzia ?*

PROSOPOPŒIA est, quā alienam personam oratione nostra loquentem fingimus. Sic Virg. sub Aen. personā :

O Socii ! (neque ignari sumus ante malorum)

O paissi graviora ! dabit Deus his quoq; suam, &c.

89. *Quoniplex est ?*

Duplex est : *{ Imperfcta, &c*

{ Perfecta.

90. *Quid est imperfecta ?*

IMPERFECTA est, cum sermo alienæ personæ leviter & oblique representatur : ut, prologue Manil. *Hi vos (quantum liberè loqui non licet)* tacitiè regam, ut se quicquid, sicut ceterarum prouinciarum socios dignos existimet, &c.

91. *Quid est Perfecta ?*

PERFECTA est, cum tota fictio personæ oratione nostrâ plene representetur.

C A P. XVIII.

92. *Quid est Figura in Dialogisno ?*

FIGURA IN DIALOGISMO
(cum sententia figuratur in collatione, que consistit in Interrogatione & Responsione,

93. *Quo-*

93. Quotuplex est?

Dilectus est	Interrogatio.	Deliberatio	nobiscum — Aporia.
			cum aliis — Anacœn-
	Respon-	Occupatio. —	nosis.
	sio		Prolepsis & Prolapodosis.
Facti	dicti	Condonatio	Epitrope
			Synchorēsis.

94. Quid est Aporia?

APORIA est deliberatio nobiscum: ut, Virg. A.E. 4.

En quid agem? rursusne præcas irrisa prives

Experiar? Nomadumq; pesam connubia simplex, &c.

Tandem responso addubitationis sequitur:

Quin morte, ut merita ei, ferroque avertere dolorem.

95. Quid est Anacœnōsis?

ANACŒNOSIS est deliberatio cum aliis:

ut, Cic. pro Quin. Quin denique? quid censetur?

cedo si uer in ea loco efficer, quid aliud ferissim?

96. Quid est Occupatio?

OCCUPATIO est, cum alieni consilii interrogacionem occupamus, cique responsonem subjicimus.

à priore parte Prolepsis
five ἀπομονωση
tunc à posteriori parte Pro-
lapodosis ἀπομονωση

‘*απομονωση* subjectionem proponit: cuius signa ferē
sunt. Est, tunc, quoniam, dicit aliquis, quoniam
aliquis, mirem aliquis, ac inquis, ac inquis aliquis,
&c.

απομονωση objectioni responder, cuius signa ferē
sunt, sunt. Tamen, ac inquam ego, respondeo hinc
in modum, bis talam compaginam vole responso-
rem, &c.

N. B.

N. B. Prolepsis fere Protopoetiam conjunctam habet;

ideoque alias Sobliqua
directa est.

OBLIQUA est, quæ imperfectam solummodo Protopoetiam adjunctam habet; ut, Cic. pro Amer. Credo ego vos (Judices!) mirari quid sit, quod cum tantissimi Oratores hominesque nobilissimi sedent, ego potissimum surrexerim, &c.

Tandem responsio saldatur.

Quæ me igitur vos praescieretis impulit, ut causam Sexii Rosci recuperem?

DIRECTA est, quæ plenam habet Protopoetiam; Cic. pro Cælio. Dices aliquid, bac igitur est tua disciplina? Sic tu institoris adolesceris?

CAP. XIX.

97. *Quid est Epitrope?*

EPITROPE est, cum facti cuiuspiam licentia condonatur.

98. *Epitrope quæduplex est?*

Epitrope duplex est:

Seria.
Ironica.

Seria: pro Flacco. *Tribuno Gracie literas, de multis
iurium disciplinatis, non valens
genitum estamen, diuersi copiam;* *hinc
que sibi alia sumant, non repongo;* *repongo
religionem & fidem nostram, sed non iuram.*

Ironica; ut, — *nequo te venio, nequo dico, ne quo
It sequere nullam vobis; per regula per nullas.*

99. *Quid*

99. *Quid est Synchoresis?*

SYNCHORESIS est, cum dictum aliquod, aut argumentum condonatur: ut, *Sit sacrilegus, sit fur, sit flagitiorum omnium vitiorumq; princeps; at est bonus Imperator.*

C A P. XX.

Hactenus de Elocutione, primâ Rhetorices parte, in Tropis & Figuris exposita.

100. *Quid est Pronunciatio?*

PRONUNCIATIO est externa exornatio Orationis.

Quare dicitur Externa?

Externa dicitur ad differentiam Elocutionis, quae est *interna* exornatio Orationis.

101. *Quot sunt Pronunciationis partes?*

Pronunciationis partes **S. Vox, seu Prolatio.**
duæ sunt: **Gestus, sive Actio.**

De Prolatione Canones.

I. *Oratio non eadem tenore, sed grata vocis varietate preferenda.* Perpetua enim monotonia turpis & ingrata est.

II. *Né sit vox gravissima, neve acutissima.* Nam submissio illo murmuré debilitatur omnis intentio: *consid autem, omnia clamore dicere, insanum est.* Et quod majus inscitum fuerit.

fit argumentum; quam clamore applausum quæ-
rere velle; quales verius *Clamatores* dixeris quam
Oratores. Cicero eos claudis esse similes dicebat;
nempe, quia ut hi ob imbecillitatem suam ad e-
quum confugiunt: Ita isti in voce Stentorea,
tanquam in jumento, fiduciam omnem apud im-
peritiores ponunt. Atqui, ut bene olim dictum
sunt, cognoscitur Orator *enī tū pōrūs, dīg' enī*
tū pōrūs, non ex voce, sed ex mente. Voss.

III. Singula cujusque dictionis syllaba, praeferim extrema, distinctè & clare proferantur.

Quia terminationis occultatio occultat ferè sensum sententiaz; hic tamen supina discentium (nè dicam docentium) negligentia in scholis nostris nullis nimium peccatur.

IV. *Emphatica, aliaeque precipue nota verba praesertim
antitheta, seu invicem respondentia, paulo altioram
vocis & tonum & sonum requirunt: ut,
An lingua & ingenio parescere adiutor ad civitatem po-
tuit, manu & virtute non posuit? Hic verba
emphatica, lingua & manu, ingenio & virtute in-
vicem respondent: Ideoque clariori voce profe-
renda sunt.*

V. Vox, quantum ad orationis partes.

1. *In exordio*, submissa ac verecunda.
2. *In narratione*, simplex & aperta, familiari colloquio similis.
3. *In positione*, tardior & clarior.

4. In Confirmatione explicando, recta & media in-
mitup ^{et} probando, acutam & gravem.
5. In confirmatione, sit. vehementior & severior; & si
efferenda sit Ironia, jocosa.
6. In Epitogo excitata, quasi parta victoria.

VI. Ratione affectuum, sit vox

1. In miseratione, flexibilis, plena, interrupta,
flebilis.
2. In iracundia, acuta, incitata, crebro; inter-
ib rupc, mutans, vacillans, & proferens verba
illvertiata.
3. In metu & verecundia, contracta, demissa, ha-
bitans, & abjecta.
4. In voluptate, lenis, tenera, effusa, hilariata, ve-
nissima.
5. In dolore sine commiseratione, gravis & obducta
et fono; & pressu immoderata, & agitata.
6. In dolore cum commiseratione, tristis, blanda, &
submissa.
7. In fatendo, lenis & submissa.
8. In satisfaciendo, rogado, & rogando.
9. In suadendo, gravis ac fortis.
10. In nonendo, promittendo, & gratiarum actione, & similibus,
lata, magnifica, & sublimis.

De Genu Regula.
Statute of the

Totius Corporis.

Quel sont de gestu

Singularum partium.

11. *Utrumque sacerdotum: Ita et*

Totius Corporis.

erorandum sis secundum mo-

I. *Corpus inter perorandum sit secundum naturam erectum & elevatum.*

II. *Corpus moderat' moderatur, ne sit immobile instar
trunci, aut agitetur instar rami a ventis impulsu.*

Singularum partium:

III. *Caput* erigatur in causā bona, demittatur modicē ad significandum modestiam, verecundiam, & humilitatem: cætera sit erectum secundum naturam.

IV. *Oculi* aperti significant favorem ; immoti & blandi fiduciam, immoti & rigidi vehementiam, conniventes dissimulationem, expectationem, & admirationem.

V. *Cervice utendum erecta, non tamen rigida.*

VI. *Humeri non alleventur nimis, aut contrahantur.*

VII. *Brachia* modicè projiciantur, & dextrum potius quam sinistrum faciat gestum.

VIII. *Manus optime à sinistro incipiat laterē, ac dextro deponitur.*

IX. *Felius feriatur, & femur in affectibus vehementioribus.*

Status.

X. In *Pedibus* observetur.

Incessus.

In dextrum aut laevum latus vacillare, alternis pedibus insistendo, ridiculum est. *Supplosio* tamen pedis in contentionebus & incipiendis & finiendis est opportuna.

Incessus permisus est Oratori, sed rarus, & tan-
tum in causis publicis, ubi suggestum amplum &
spaciosum est: discursare autem ineptissimum.

Atque haec de Gestu corporis sufficiat monuisse: reliqua, quae ad Actionem pertinent, exercitacioni relinquemus: cui plus hoc agendi artificium debet quam Praeceptis.

III. Category in increasing order of importance to
the decision of the majority, according to
the following scale: 1. Very important
2. Important 3. Moderate 4. Unimportant

F I N I S.

APPENDIX

DE

FIGURIS SECUNDARIIS.

Primariis Dictionis sententiae Figuris (οἰς ἐν τοις-
δίκης μέρει) adjiciantur totidem in
utroque secundariæ.

Figuræ Dictionis Octo :

1. <i>Ellipsis</i> ,		5. <i>Hyperbaton</i> ,
2. <i>Pleonasmus</i> ,		6. <i>Zeugma</i> ,
3. <i>Asyndeton</i> ,		7. <i>Antithesis</i> ,
4. <i>Polyhydron</i> ,		8. <i>Gracilis</i> .

Quæst. 1. *Quid est Ellipsis?*

ELLIPSIS est, quando Verbum aliquod in constructione necessarium, omittitur, ad exprimendum affectum. Ita *Admirationem* præ se fert imperfecta illa Veneris locutio. *Hæc. i. Sed vos qui tandem?—ubi omittitur [estis.]* Et illa Pamphili indignationem : *Ter. Act. i. Scen. 5. Tantamne rem tam negligenter agier? ubi decet [debet.]*

Quæst. 2. *Quid est Pleonasmus?*

PLEONASMUS est, quando verbum aliquod in Oratione redundat.

N. B. *Indicat autem, cum emphasi, vehementiam, aut certitudinem: ut, ubi gentium? Hisce oculis vidi. Sed qui talis emphasin non habet, otiosus est, & viciosus.*

Quæst. 3. Quid est Alyndeton?

A SYNDETTON est, quando in vocabulacum congerie, omittitur Coniunctio copulativa, ob celeritatem & scrimoniam: ut, *Tot res repente circumvallant, unde emergit non potest; vix, egestas, iniustitia, solitudo, infamia.* Ubi singulæ voces alyndetae sunt emphaticæ.

Quæst. 4. Quid est Polysyndeton?

POLYSYNDETON est, quando Conjunctiones, ob orationis gravitatem, neque etiam sine emphasi, redundant: ut, *Liv. lib. 8. Dec. 3. Et somnis & vinum, & epula, & scorta, & balnea, corpora atque animos eneruant.*

Quæst. 5. Quid est Hyperbaton?

HYPERBATON est verborum à recto constructionis ordine, in aliud concinniorem, elegantem & varietatis erat, transpositio: ut, in primâ primæ orationis scatentia. *Quæ res in civitate duæ plurimum possunt, ea contra nos amba faciunt in hoc tempore, summa gratia & eloquentia; quarum alteram (C. Aquilli!) vereor, alteram meam.* *Eloquentia Q. Hortensi nè me dicendo impediat, nonnihil commovere: gratia S. Nævii, nè P. Quintio noceat, id vero non mediocriter pertimesco.* Naturalis enim ordo longe diversus est: *Gratia & Eloquentia summa, quæ duæ res possunt plurimum in tristitia, amba ea faciunt contraria in hoc tempore: quarum vereor alteram, (C. Aquilli!) meam alteram: commovere nonnihil, ne eloquentia Q. Hortensi impedit me dicendo; pertimesco vero id non mediocriter, ne gratia S. Nævii noceat P. Quintio.* *Quam hic ordo absopus, quam ingratius foret.*

Quæst. 6.

Quæst. 6. Quid est Zeugma?

Z E U G M A est, cum Verbum aliquod, aut Adjectivum, semel in sententia expressum, ad plura diversorum Generum, Numerorum, aut Personarum, supposita refertur, cum quorum proximi concordat; ut, *Vicit pudorem libido, timorem audacia, rationem amentia.*

Prozeugma; cum vox illa communis exprimatur in principio: ut,

— *Sunt nobis mitia poma,*

Castaneæ molles, & pressi copia lattis.

Mesozeugma; cum in medio: ut,

— *Semper bonus nonenque tuum laudesque manebunt.*

Hypozeugma; cum in fine: ut, Ovid.

— *Non Venus & vinum sublimia pectora fregit.*

Quæst. 7. Quid est Antithesis?

A N T I T H E S I S est, cum Opposita (seu Antitheta) in oratione invicem respondent: ut,

Obsequium amicorum, Veritas odium perit.

Quæst. 8. Quid est Gracilis?

G R A C I S M U S [sive Hellenismus] est, quando constructio Græcæ linguae propria in termino Latino usurpatur: ut, *Canum degeneres eundam sub alvum reflectunt. Nigra lanarum nullum colorem bibunt. Sic Græci; Iocr. Αἰχρός γα τὰς μὲν παστεῖς ἀπεικόσιεν τὰ καλά τὰς ζώων, τὰς δὲ πατέδας μητρῶν τὸν απειδαῖς τὰ γρίπες.*

His addantur.

H Y S T E R O L O G I A [sive Hysteron-Proteron] cum in oratione, quod: naturæ ordine præcedit, sequitur: ut, Virg.

Postquam alios teregit fluctus, & ad leuore venit,

ANTIPTOSIS est, cum casus pro casu ponitur: ut, *Urbem quam statuo, vestra est; pro Urbs.*

HYPALLAGE est, cum duas dictiones commutant casus: ut, *Dare classibus Austris; pro dare classes Austris.*

Figuræ Sententiae decem:

1. <i>Parrhesia,</i>	{	6. <i>Synonymia,</i>
2. <i>Erotesis,</i>		7. <i>Hypotyposis,</i>
3. <i>Parenthesis</i>		8. <i>Premunitio,</i>
4. <i>Parabasis,</i>		9. <i>Transitio,</i>
5. <i>Periphrasis,</i>		10. <i>Rejectio.</i>

Quæst. 1. *Quid est Parrhesia.*

PARRHESIA est, cum rem invidiosam, aut odiosam liberè eloquimur apud eos, quos vereri debemus. Et est duplex: vel qua crimen nobis intentatum confidenter fatemur & defendimus, vel qua aliis crimina audacter objectamus & reprehendimus.

Quæst. 2. *Quid est Erotesis.*

EROTESIS est locutio, qua aut

1. Sciscitamus; ut,
— *cujum pecus? an Melibœi?*
2. Instamus; ut,
— *Quousque tandem, Catilina, abutere patientia possumus?*
3. Contrarium

3. Contrarium vehementer enunciamus: Interrogatio enim affirmativa vehementer negat; negativa vehementer affirmat.

Quæst. 3. *Quid est Parenthesiſ?*

PARENTHESES est sententiola sententiaz partibus commodè inserta; sed nec cum priori, nec cum posteriori cohærens. De qua duæ notentur Regulæ:

1. { Nec longa, nec frequens sit: quia hiulcam reddit orationem & obscuram.

2. { Parenthesiſ Parenthesiſ raro inseratur.

Quæst. 4. *Quid est Parenthesiſ?*

PARATHESIS est, quando declarationis & distinctionis gratiâ, nomen nomini in eodem caſu opponitur: ut, *Lupum* [piscem] non vidit *Italia*.

Quæst. 5. *Quid est Periphrasis?*

PERIPHRASTIS est, rei, quæ verbo uno dici potest, per plura explicatio.

N. B. *Hæc quatuor præcipue modi sūt.*

1. Cùm Patria, Secta, aut Facinus proprii nominis loco ponitur; ut *Venusinus* poeta, pro *Horatio*; *Sulmonensis Vates*, pro *Ovidio*; *Peripatetica Schola Princeps*, pro *Aristotele*; *Stoica Familia Pater*, pro *Zenone*; *Eversor Caribaginus*, pro *Scipione*; *Trojani Belli Scriptor*, pro *Homero*; Ο τὸ ἐδρὶς Στάθας, *Stephanus*; Ο τὸ στοιχεῖον Ἑρμῆς, *Hermegenes Rhetor*; Αλεξανδρὸς πόντας, ο τὸ ἐργατικὸς μῆτρας, *Achilles Statius*.

2. Etymologiâ, cùm videlicet nominis rationem explicamus: ut, *Aliena hereditatis captator*, pro *Hæreditata*; *Vir sapientie studiosus*, pro *Philoso-pus*; *Veri Dei cultor*, pro *Christianus*.

3. Nota-

3. Notatione: cum notis, ac signis quibusdam accidentium rem quamplam depingimus: ut, *Caput uno scalpit digito*; pro *malli*. *Cubito se emungit*; pro *Salsamentario*.

4. Finitione: ut, *Ars ornare dicendi*; pro *Rhetorica*. *Legum ac clivum libertatis Oppressor*; pro *Tyranno*.

Quæst. 6. Quid est *Synonymia*?

S Y N O N Y M I A [sive *Pallilogia*] est congeries *Synonymorum*: ut, *Virg. Aen.*

*Quem si fata virum servant, si vescitur aura
Æstus, nec abduc crudelibus occupat umbbris,
Non merus* —

Quæst. 7. Quid est *Hypotyposis*?

H Y P O T Y P O S I S est, cum res tota ita particularim & ordine exprimitur, ut coram videri videatur.

Quæst. 8. *Præmunitio*?

P R A E M U N I T I O [sive *Præparatio*] est, quando aduersus eorum, qui dicturi sumus, reprehensionem, nos præmunitus, rationem aliquam aut causam prætendentes.

Quæst. 9. Quid est *Transitio*?

T R A N S I T I O est, qua connectuntur partes orationis.

Duplex est;

1. Perfecta; qua dicitur, & quid dictum fit, & quid dicendum; ut *Virg. Georg. 2.*

*Hæc hūs arvorum cultus, & sidera cœli,
Nunc te Bacche canam, &c.* —

2. Imperfecta; qua, aut quid dictum, aut quid dicendum fit, dicitur: ut, *Salust. in Jugurth. De Africa* & ejus incolis ad necessitudinem rei satis dictum.

Fit octo modis.

- I. Ab æquali : ut, *At hæc erant jucundissima, nec minus voluptatis attulerunt illa.*
- II. Ab inæquali : ut, *Sed hæc utcunque, ignoscenda, quis ferat? audistis gravissima, sed audieris graviora.*
- III. A simili : ut, *Hæc perfida designavit, cujus generis sunt & illa, quæ Romæ patrâsse dicitur.*
- IV. A contrario : ut, *Sed hæc juvenis peccavit, nunc senis virtutes audietis.*
- V. A diverso : ut, *De moribus habet, nunc de doctrinâ reliquum est ut dicamus.*
- VI. Quasi per occupationem : ut, *Jam ad reliqua properabimus, si prius illum unum adjecerimus.*
- VII. Per reprehensionem : ut, *Quid bis immoror? ad id, quod est hujus causæ caput, festinet oratio.*
- VIII. A consequentibus, sive à relativis : ut, *Habes quid in illum contulerim beneficiorum, nunc quam gratiam mibi retulerit, audi.*

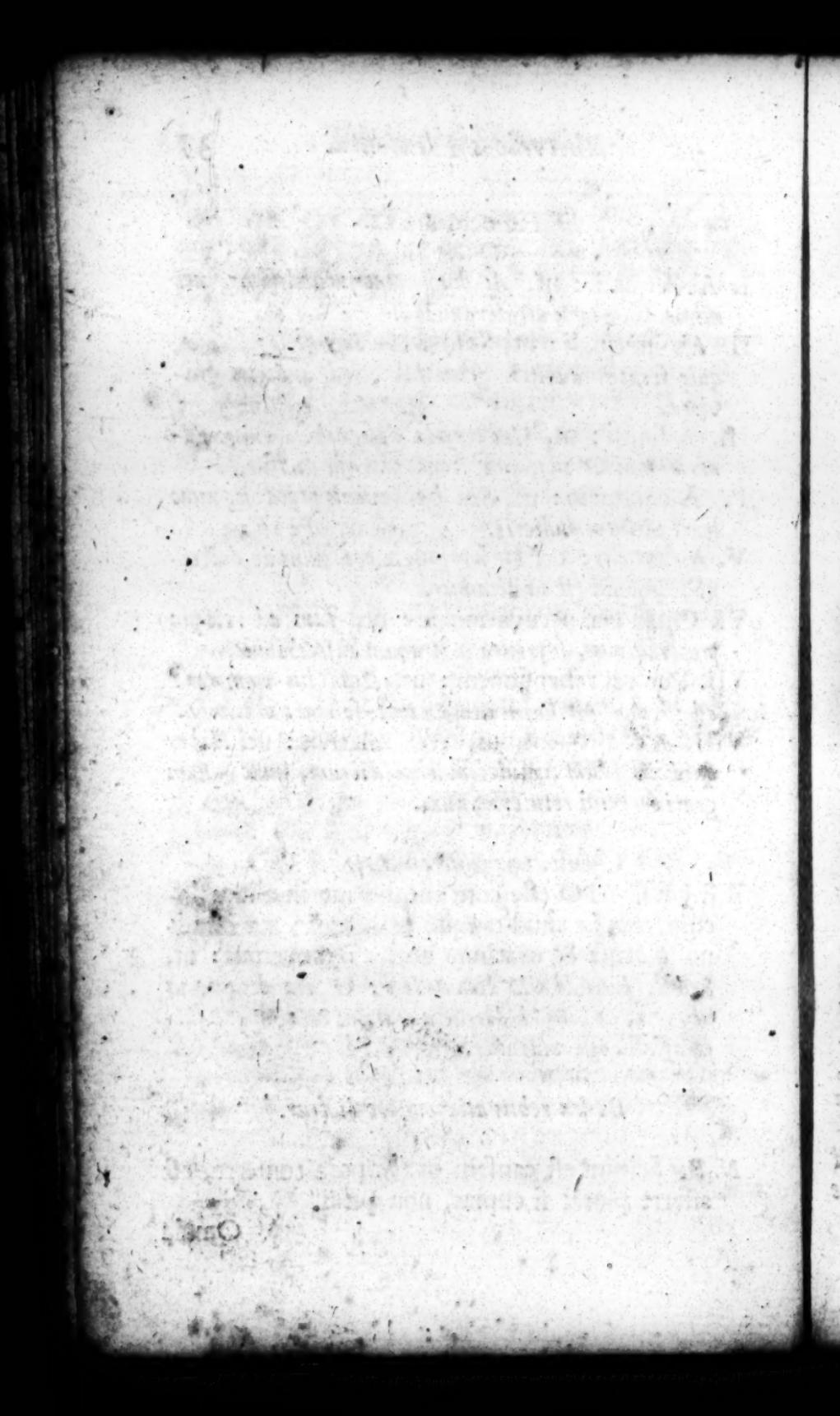
Quæst. 10. *Quid est Rejection?*

REJECTIO est, cum aliquid aut in aliud locum, aut in aliud tempus rejicimus; aut omnino à causa & oratione nostra removemus: ut, *Sed de Lucullo alio dicam loco: & ita dicam, ut neque vera laus ei deiracta oratione mea, neque falsa affecta esse videatur.*

De his rebus alio tempore dicetur.

N. B. Scitum est causam in tempora conferre, est afferre plura, si cupias, non queas.

Omnia

Omnia sc̄e hujus Artis Vocabula (ut & aliarum) origine Græca sunt. Horum igitur natales indigitare, Etymologizque rationem, in Juniorum gratiam, explicare, & hoc in loco subjecere vilium est.

Περὶ τὸ ὄρθως θεωρεῖσθαι τὴν ἀρχὴν τοῦ εἰπεῖν τοῦ ὀρθοματικοῦ.

RHETORICA [subintellige, *Ars* vel *facultas*] Ἀριστοτέλης (icil. ἀρχὴν) à πέρι dico: quia est ars ornatae dicendi. Πέρι autem hoc modo formatur: τίπερα dico est inusitatum; Futurum, ἐπόμ. Ἰωνικῆς Αλιάρου, ἐπέρι dicam; unde deducitur Præsens novum, ἐπέρι, dico: καὶ τὸ ἀπόριον, πέρι (sicut ab ἐπέρι fit πέρι) Futur. πέριου. Præter. ἐπέρην. Atticē, ἐπέρην (ut εἰληφα pro λέληφα) Præt. Pass. ἐπέρηναι—ἐπέρηναι—ἐπέρην). Unde πέρια—πέριοι—πέριτος, &c πέριτοικοι.

Tropus, πέριπτος à Præt. Med. πέριπτον, quod à πέριπτον, muto, immuto: est enim λέξις ἀντεροπονή, de flexio à communī usu, & propriā significatione. Cic. lib. declar. Orat. Ornari orationem Graci purant, si verborum immutacionibus utantur: quos appellant ὄρθως, & sententiārum, orationisque formis, quas vocant γέμιστα.

Catachresis, κατάχρεος, abusio: à καταχρόναι, — αριστ. abusio, quia alienis abutimur, cum propria deficit: à χρόναι. Præ. καχεναι, καχενος, δια: unde χρεος, & eam Præp. τον (contrarium significante) κατάχρεος.

Hyperbole, ὑπέρβολη, Superlatia: ab ὑπέρβολη, — superbo, quia alicius augendi, inveniendi causa superat veritatem.

Augesis, αὔξωσις, augmentation, incrementum, ab αὔξωσι, augeo (pro quo in usu est αὔξω, amplifico,) quia amplificando rem auget.

Menofis, μενωνες, imminutio, diminutio, ελατθωσι: à μενωνῳ, minuo, minorem reddo: ex Comparativo μενων, ut Synonymum ελατθω ex ελατθω.

Tapcitoſis, ταπεινωσις, humiliatio, submissio: à ταπεινῳ, humiliem reddo, submissio: quia hoc Figura rei magnitudo & dignitas verbis minuitur.

Metalepsis, μεταλεψις, transumpcio, transumptio, — ουτος, quod inter alia significat transumptio sumptus. Apud Rhetores, est status quidam, nempe controversia quadam judicium precedens, i. e. dicitur, epia: à judice in iudicem, ab accusatore in accusatorem, tempore in tempus, à loco in locum, vel deniq; cum negatur agendum hanc legem, hanc posse ob hoc crierem. Koff. I. c. 1. d.

Metalepsis, apud Poetas est, cum nomina ejusdem significationis, inter se se permuntantur: ut, cum pupilla (pupilla) ponitur: pro pupilla, quoniam abhinc illa duo significant. Quintil. lib. 18. cap. 5. Superest ex iis, quae aliter significant, ut in aliis, i. e. transumpcio, quae cum alio in aliud velut viam praefat, Tropus & rarissimus & maxime impropus. Est enim hec in Metalepsi natura, ut inter id quod transferuntur, sit medius quidam gradus, nihil ipse significans,

Significans, sed præbens transitum; quem Tropum magis effectamus, ut habere videamus, quam ut ulla in loco desideremus. Itaque hæc Metalepsis est in una voce, continuatio Tropi per successionem significationum: sicut Allegoria est, continuatio Troporum in diversis dictionibus, & hæc aliquando confunduntur. Ideo Eustathius Metalepsin alicubi exponit Αληροειας, & οειδειμεγανης, & Allegorice significans.

Μεταλλής apud Grammaticos, quæ alio nomine
χάλις, cuius est usus in constructione, quum casus,
qui præcedit, suam ἀκαλεῖσθαι non servat, sed in
alium μεταλλεύεισθαι, aut μεταλάνεισθαι. Cujus
Schematis exempla vide apud Eustath, pag. 102.

Allegoria, εἴπαντες, inversio, permutatio, cum aliud verbis, aliud sensu proponitur; ab aliis de εἴρεσι, i. e. εἴρεσι dicitur ἀλλαγὴ καὶ περιβολὴ γραμμῶν. Continet illa plures translationes & continuas, ideoque perpetua. Metaphora dicta est: ut Hor. lib. 1. Od. 14. τοῦτο διηγεῖται τοῖς οἰκονομοῖς

O Navis, referenti in mare te novi

Fluetus: O' quid agis? fortiter oce

Portum, &c.

In qua Navem pro Republica, Fluvium tempestates pro Bellis Civilibus; Portum pro Pace & Concordia intelligi voluit.

*Metonymia metonymia, transnomina, à Pre-
positione &c &c omnia nomen. A Fabio exponitur
nominis pro nomine positio; cuiusvis (inquit)
pro eo quod dicitur a causam, propter quam di-
citur, ponere.*

Ironia.

Ironia, εἰρωνεία, simulatio, irritatio: ab εἰρων dico; unde εἰρων simulator, qui aliter dicit ac sensit: ex quo εἰρωνεία accipi solet pro dissimulatione, quā aliter sentimus, aliter loquimur.

Paraleipsis, παραλείψις, præteritio: à παραλείπω, præteritto, omitto, relinquo. Ea utimur, quia res notæ, aut parvæ sunt, aut quia ingratæ futuræ existimantur. Eadem & Parasiopesis dicitur.

Apophasis, ἀπόφασις, negatio ab ἀπόφνιαι, nego.

Metaphora, μεταφορά, translatio: à μεταφέρω, transferō.

Synecdoche, Συνεκδοχή, comprehensio: à Συνεκδοχαι, comprehendendo, vel una excipio, quia est Tropus, quo ex uno plura intelligimus, parte totum, specie genus, præcedentibus sequentia, vel contra. Quintili. lib. 8. cap. 5.

At Grammaticis Συνεκδοχή vocatur, eum nomen aut verbum universale restringitur ad partem, vel aliquid saltem speciale, quod per Accusativum effertur: ut, ruber capillus. Synecdochēn autem appellant, quia particulare comprehenditur ab universali. Alii malunt vocare ἔλεγχον Præpositionis secundum, ut apud Græcos intelligi solet xii. Vof. Part. Orat. lib. 4. cap. 6.

Rhythmus, ρυθμός, numerus qualis est, in Musica ρυθμός ab Hesychio exponitur ρυθμός, μέτρον, τετραμελος, τετραδια, τέττα, τετταρεττα. Suid. τέττας ἐμμελής ἀκολύθης ἀρμονίας.

1. Est ordo motionis. 2. Numerus Musicus, qui certo temporum spatio constat. 3. Numerus Oratorius. 4. Numerus Poeticus præcipue certa in versibus homoeaptitis mensura, dñō τὸ βύω-

Rhotorices Elementa.

43

ῥήματος ὄνομα ῥήματος, καὶ Σοτῆς ἡ οὐσία τοῦ ῥήματος, οὐχ ἐπί τοῦ ἔργον, τοῦ ἀλκύονος, ἐργούοντος, οὐχ οὐράνος τοῦ εἰς τὸ Σοτῆς-ῥήματος, ut significetur
sequibilis tractus, Etym. pag. 706. 13.

Metrum, μέτρον, mensura, modus, deinde carmen ex
mensuris certorum pedum constans, ἀπό τῆς μέτρου τὸ
μετρίων, καὶ αεριῶν λύγος μέτρον, καὶ αποστολῆς
εἰς μέτρον, sicut ἡ φύσις φέρεται, & ἡ θέρα μέτρον,
Etym. 541. 46.

Metaplasmus, μεταπλασμός, transformatio, à me-
taphorā transformo, transmitto, transfiguro.
Synaloepha, Συνδυοῖς vocalium commixtio, unio
duorum syllabarum, quantum ad vocales, in unum,
à verbo Συνδυοῖς co-ungo, simul ungo, ; Metapho-
rice pro commisso, confundo, in unum contraho:
sic dicunt, τὸ αὐτὸν τὸ οὐλοῦ Συνδυοῖς, i. e. κα-
νάται.

Ecthelia, Έκθλιψίς elatio, exiratio: à οὐρβούλῳ
εἰς ξένον, exctero, elido, excludo.

Prosthesis, πρόσθεσις, apposito: à προσίδημα, apputo.

Aphæresis, αφαιρεσις, ablatio: ab, αφαιρέωμαι, abscrevo.

Eperthesis, επένθεσις, interpositio: ab επενθέμαι,
interpono.

Syncope, Συγκοπή, concisio: à συγκόπεω, concido.

Paragege, παραγγελίη producito: à παραγέγω produculo;

Tryphon θεραπευματοῦ vocat.

Apocope, ἀποκοπή, abscisso: ab αποκοπῇ, abscon-
do.

Diaeresis, διαίρεσις: à διαίρεω, dividō.

Synæresis, συναίρεσις, contratio: à συναίρεσι, in unum
contraho: dicitur etiam θεραπευματοῦ, collatio.

Timesis, τυμῆσις, sectio, divisio: à τείνω, tendo, pr.
pall. τετμήσαι-ται. Unde τείνω, τιθησαι, παρατησαι.

D

Metathesis

Metathesis, μεταθεσις, transpositio à $\nu\tau\delta$ & $\tau\delta\eta\mu\mu$, rotatio. Antithesis, αντιθεσις, ab $\alpha\tau\tau\delta$ pro & $\tau\delta\eta\mu\mu$. (no. Diastole, διαστολη, extensio, diductio, dilatatio: figura, quā syllaba contra naturam extenditur, proferturque ore διεσταλυθει, diducto, & dilatato; cum tamen sit pronuncianda συνεσταλυθει i. e. contracta: à σέλλω, præt. m. ἔστολα, unde cum præp. διαστολη. Alter vocatur εξέστοις, i. e. extensio. Systole, συστολη, correptio: cui opponitur διαστολη; à i. e. med. ἔστρωσι.)

Epizesis, ἐπιζησις, adjunctio: ab ἐπιζητημ, contum, de superinnecto.

Anadiplosis, αναδιπλωσις, reduplicatio: à præp. ανα, τοι διπλούσ-θει, duplico.

Climax, κλίμαξ, gradatio: παρά τέχνην, perf. pass. χελευμαι, unde κλίμαξ.

Anaphora, ἀναφορη, relatio, ab ἀναφέρω, referto.

Epiphora, ἐπιφορη, conversio: ab ὅτι & φέρω, verbo.

Symploce, συμπλοκη, complexio, complicatio; à συμπλεκω, complico, connecto.

Epanalepsis, επανάληψις, resumptio; verbum decomp. ab ὅτι, ανα & λαμβάνω, perf. pass. λαλημαι, λέγω—inde λέγεις, & in compositione cum præp. επανάληψις.

Epanados, επαναδοση, regressio; cum per eadem recurrimus, verba in verbo ordine relegentes; ab ὅτι & λαμβάνω, quod ab ἀνα & ὁδος.

Paronomasia, παρονομασια, adnominatio: à præp. παρει, & σημα, nomen.

Polyptoton, πολυπλοκη, variatio casuum; q. d. varietate κασιου, i. e. cadens; multitudine casuum varietate distincta.

Eponymus, λογονομης, à λογιζομαι, præt. λελόγομαι. Euphonesis

Ephonesis, ἐκφώνησις, exclamatio; ab ἀπό τῆς ἐκφωνής
—ησον.

Epiphonema, ἐπιφωνημα, acclamatio; ab ἐπιφωνήσις,
acclamo.

Epanorthosis, ἐπανόρθωσις, correccio; ab ἐπανόρθωσιν,
corrigo.

Aposiopesis, ἀποσιόπησις, reticentia; ab ἀπό & σι-
ω—ησον, obticeo.

Apostrophe, ἀποστροφή, aversio; ab ἀπό & στρέφω.

Protopopocia, προσωποποιία, fictio personae à προσω-
πον, persona, &c. ποιέω.

Aporia, ἀποσία, addubitatio; ab ἀπό τῆς ἀπορίας, sic. ἀπο-
ρίσον, καὶ ἀπορέω, ambigo, dubito, hæreo, amittit, pendo.

Anaccreōsis, ἀνακρέογωσις, communicatio; ab ἀνά &
κρέος, communico.

Prolepsis, προληψίς, occupatio, anticipatio; à πρετ. &
λαμβάνω, præt. λέγονται, λέγονται, &c. unde λη-
ψίς, &c. cum præp. προληψίς.

Prolapsoesis, προλαπσία, redditio; à προλαπ-
σώμαι, reddo, insuper. do, addo.

Hypophora, ὑποφορά, objecio; ab ὑποφέρω, objicio.

Anthypophora, αντιποφορά, subiectio; Quint. lib. 9.
ab ἀντιποφέρω, per sermonis excepcionem objicio,
tulite aduersariis objectionibus occurrer.

Epitrope, ἐπιτροπή, permisso; ab ὑπέτρεψα permitto,
concedo.

Synctioresis, Συγχώρησις, concessio; à Συγχωρέω,
concedo.

Ellipsis, ἀλλετή, defectus; ab ἀλλοίτω, deficio.

Pleonasmus, πλεονασμός, redundans, à πλεονάζω,
redunda.

Asyndeton, ἀσυνδέτω, inconiunctum; vocatur Α-
λλοτον, dissolatum; oratio, in qua omittuntur co-
pulativæ particulæ; ut veni, vidi, vici; ab α & pri-

vativā particulā, & συνδετος, colligatus, à σύν, ligō.
Poly syndeton, πολυσυνδετον, varie & multipliciter
conjunctionē à πολὺς & συνδετος.

Hyperbaton, ἀστέρβατον, transgressio; ab ἀστέρβατον,
transgredior.

Zeugma, ζεύγμα, junctura, junctio; à ζεύγωμ, jingo.
Antithesis, αντίθεσις, oppositio, vel ἀντίθεσις, opposi-
tum; ab ἀντί, i.e. contra, & θέσις, positio, à θέσις.

Gracilis, γρακιστιδε, imitatio Græcorum, Γραχας
Gracis, Rex quidam à quo Græcia appellatur. V.
Plin. l. 4. c. 7. Steph. Byz. Γραχας ὁ Θεατλη ύδε,
καὶ τοι Γραχας οἱ Ἑλλίνες. Eadem figura dicitur
Hellenilimus, Ἑλληνιστιδε, Græcorum imitatio, ab
Ἑλλην-ικος, Hellen, Deucalionis filius à quo græ-
ci dicuntur Ἑλλίνες, Ἑλληνικος, Græce loquor.

Hysteroologia, ὑστερολογία, cum posterius dicitur, quod
ordine prima. Altere dicitur ὑστερον περιπετεια, &
ὑστεροτεχνη, ab ὑστερης & λόγος.

Antiposis, αντίθεσις, casus pro casu positio; ab
anti pro, & ποσις casus.

Hypallage, ἑπαλλαγή, immutatio; ab ἑπει & αλ-
λαγη.

Parabola, παρόποια, licentia, loquendi libertas &
audacia: quasi παρόποια, à παρο, & ποιησ, licentia
loquendi, quā videlicet omnia dicuntur, etiam
quæ tacenda, videnti possunt. Hinc παρόποια (κατὰ δεργούμ) libere loquor. Παροποιησις
libere loquendo.

Eroteis, ἐρώτησις, interrogatio: ab ἐρωτάω interrogō.

Parenthesis, παρέδοσις, interpositio: à παρέτιση,
insero, interjicio.

Parathesis, παρεδίσης, appositiō: à παραπέδημ, appono.

Periphrasis, αἰσιοδοσις, circumlocutio: à περιφρεσι-
σια, circumloquor.

Syno-

Synonymia, *synonyμia*, nominis communio: *Synonyma*, i. e. vocabula idem significantia utiliter coaeervantur. In eâ ferè posterius est exgeticum prioris: à *Quâ* & *ōvoꝝa*.

Hypotypōsis, *hypotyposis*, evidentia, &c. illustratio, quando res ita scribendo exprimitur, ut delineari videatur. Budæus; ab *ὑποτύπῳ*, per figuram demonstro, *χαρακτηρίζω*.

Præmunitio, *præmunitio*, preparatio, præstrudio: à *præmunitio*, *præparo*, *præstruo*; & præmolior quipiam ad id quod tenet efficere.

Translitio, *translittere*, à *μεταβαινω*, translo.

Rejectio, *ἀποβλέψις*, expulsio: ab *ἀποβλέψω*, fugo, sequor, expello.

I N D E X.

R	Quest.	Quest.
H		
Heterica quid.		
Elocutio,		
Promunti-		
atio.		
Elocutio quid.		
Duplex		
Tropus,		
Figura.		
Tropus quid.	5	
In Tropo duo consideranda:		
Affectiones,		
Genera.		
Affectiones Tropi quatuor		
Cataphresis,		
Hyperbole,		
Metalepsis,		
Allegoria.		
Cataphresis quid.	8	
Hyperbole quid.	9	
— quomplex.	10	
Auxesis quid.	11	
Metosis quid.	12	
Metalepsis quid.	13	
Allegoria quid.	14	
Metonymia,		
Ironia,		
Metaphora,		
Synecdoche.		
Metonymia quid.	18	
Efficiens,	19	
Materie.	21	
Effecti.	22	
Subiecti.	23	
Adjuncti.	25	
Ironia quid.	27	
Quomodo percipitur.	28	
Opposita duplicita;		
Disparata,		
Contraria.		
Ironia à		
Disparato.	32	
Contrario.	33	
Paralipsis quid.	34	
Apophysis quid.	35	
Metaphora quid.	36	
Synecdoche quid.	38	
Membri.	40	
Speciei.	41	
Fotium.	42	
Insegris.	44	
Generis.	45	
Figura quid.		
Duplex,		
Dictionis,		
Sententiae.		
Figura Dictionis quid.	48	
dupl. in Dimensione		
sonorū		
Repetitione		
Figura		

I N D E X.

Quæst.		Quæst.
<i>Figura in Dimens.</i> quid. 50	—quotuplex.	76
<i>Numerus Poeticus,</i> 51	<i>Logismus quid.</i>	77
<i>duplex,</i> 51 <i>Oratorius.</i> 51	—quotuplex.	78
<i>Numerus Poeticus</i> quid. 52	<i>Ecphonesis quid.</i>	79
<i>Duplex,</i> 52 <i>Rhythmus,</i> 52	<i>Quot modis fit.</i>	80
<i>Duplex,</i> 53 <i>Metrum.</i> 53	<i>Epiphonema quid.</i>	81
<i>Rhythmus quid.</i> 54	<i>Revocatio Sui-ipsius quid.</i>	82
<i>Metrum quid.</i> 55	—quotuplex.	83
<i>Metaplasmus quid.</i> ibid.	<i>Epanorthosis quid.</i>	84
<i>Metaplasmi species.</i> 56	<i>Aposiopesis quid.</i>	85
<i>Tmesis quid.</i> 57	<i>Apostrophe quid.</i>	86
<i>Metathesis quid.</i> 58	<i>Quot modis fit.</i>	87
<i>Antithesis quid.</i> 59	<i>Prosopoporia quid.</i>	88
<i>Diastole quid.</i> 60	—quotuplex.	89
<i>Systole quid.</i> 61	<i>Imperfecta.</i>	90
<i>Numerus Orator.</i> quid. 62	<i>Perfecta.</i>	91
<i>Figura in soni Repetitione</i>	<i>Fig. in Dialogismo quid.</i>	92
—quotuplex.	—quotuplex.	93
<i>Epizeuxis quid.</i> 64	<i>Aporia quid.</i>	94
—quotuplex.	<i>Anacænosis quid.</i>	95
<i>Anadiplosis quid.</i> 66	<i>Occupatio quid.</i>	96
<i>Climax quid.</i> 67	<i>Epitrope quid.</i>	97
<i>Anaphora quid.</i> 68	<i>Synchorefis quid.</i>	98
<i>Epistrophe quid.</i> 69	<i>Pronunci- ationis</i> 70	99
<i>Symploce quid.</i> 70	<i>latio,</i> 71	100
<i>Epanalepsis quid.</i> 71	<i>partes duæ.</i> 72	Actio.
<i>Epanodos quid.</i> 72	<i>De Prolatione Canones.</i> Pa.	26
<i>Paronomasia quid.</i> 73	<i>De Gestu Regulæ.</i> p. 22.	
<i>Polyptoton quid.</i> 74		
<i>Figura Sentence</i> quid. 75		

F I N I S.